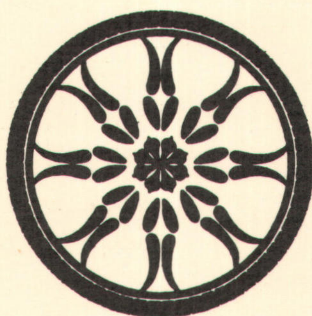

SADDHARMA

de afbeelding van de Buddha-figuur op de titelpagina is een foto van een 18de eeuws Japans beeld.
Deze Buddha heet AMIDA, de Buddha van het oneindige licht, heer van het westerse paradijs, gezeten in de handhouding van meditatie
het beeld bevindt zich in het Leids Volkenkundig Museum
de foto werd gemaakt door Else Madelon Hooykaas

S A D D H A R M A

TIJDSCHRIFT STICHTING NEDERLANDS BOEDDHISTISCH CENTRUM

7e jaargang 5e aflevering november 1974

Redactie-adres: Bornsestraat 61 - Hengelo (O.)
Secretariaat Stichting: Storm van 's Gravesandeweg 75, Wassenaar.
Postgiro: 152 00 22, t.n.v. de penningmeester van de Stichting Nederlands Boeddhistisch Centrum, Bornsestraat 61 - Hengelo (O.).
Min. donatie 1974 ƒ 25,-- (echtpaar ƒ 35,--; studerenden ƒ 15,--).

MEDEDELINGEN VAN HET BESTUUR

Deze 5e aflevering van "Saddharma" bereikt u wat laat; schuld daaraan is, onder meer, het herfstweekend, dat eerst afgewacht diende te worden alvorens deze rubriek verzorgd kon worden. De 6e aflevering, welke u in de maand december zal bereiken, zullen wij doen uitkomen in de vorm van een mededelingenblad.
Het herfstweekend is, menen wij, voor allen die het hebben mogen bijwonen (en de opkomst was aanzienlijk), weer een rijke ervaring geweest. Behalve aan de goede sfeer en de intensieve onderlinge contacten was dit in het bijzonder te danken aan de voortreffelijke lezing van de heer E. Bruijn, die terecht alom grote bewondering oogstte; en voorts aan de buitengewoon innemende toespraak van de monnik Agga Jinamitta uit Amsterdam. Zijn persoonlijkheid wekte diep ontzag bij alle aanwezigen, bovenal door zijn bescheidenheid en oprechtheid. Vanaf deze plaats brengen wij hem nogmaals zeer hartelijk dank voor zijn komst en bijdrage.
Het was een beetje spijtig dat het laatste programmapunt: het gesprek over het thema "Het boeddhisme in ons dagelijks leven" niet optimaal als zodanig verwezenlijkt werd.

Inmiddels is ons, zowel uit onmiddellijk gegeven reacties als uit later ingezonden brieven, wèl gebleken dat de belangstelling voor het onderwerp groot is. Een volgend maal zullen wij bij een analoog programmapunt zorgen voor gespreksgroepen, schriftelijke samenvattingen en een algemeen, concluderend slotgesprek. - Eén der inzendingen nemen wij in iets verkorte vorm in dit nummer op.

Aan het slot werden door de voorzitter Mr. Boer nog een aantal structurele, organisatorische en formele zaken de Stichting betreffende aan de orde gesteld. Ze zijn van groot belang en het bestuur is dankbaar voor de reacties en suggesties die van de zijde der aanwezigen ons bereikten. In het Mededelingenblad zullen wij u uitvoerig over de resultaten van het overleg inlichten.

BOEDDHISTISCHE ACTIVITEITEN

Er is een nieuwe boeddhistische werkgroep, "Buddhâgama", gevestigd te Arnhem, Hanzestraat 188, tel. 085 - 611043. Het verheugt ons dat deze groep tot stand is gekomen mede dank zij onze donateurslijst. Binnenkort gaat de groep van start met een cursus Zen-meditatie onder leiding van Erik Bruijn.

Er is opnieuw nogal wat te vertellen over het Château de Plaige te Toulon. Allereerst: de heer Dubbink en zijn vrouw hebben er een bezoek gebracht. Hij zond ons een verslag van zijn ervaringen, dat we hieronder laten volgen.

Van de heer Schol te Bergen vernamen wij voorts het volgende: het Château is inmiddels aangeboden en aanvaard als Tibetaans Dharma Centrum (hetgeen overigens niet wil zeggen, dat er geen andere, verwante activiteiten zullen plaatsvinden). De naam van het Centrum is nu geworden "Kagyu-Ling", adres: Château de Plaige, La Boulaye, Toulon sur Arroux.De leiding berust voorlopig bij Lama Sherab Dorje. Er zijn in juli j.l. ruim 50 mensen boeddhist geworden, die de initiatie van Chenzazee (Avalokiteshvara) ontvingen.

Medio januari a.s. zal de hoofdlama van de Karma Kagyut Orde, Z.H. de Gyalwa Karmapa Tchenno met een twaalftal lama's het Château bezoeken en daar o.a. uitvoering geven aan de Ceremonie met de Zwarte Hoed.
In verband met deze komst van Z.H. de Karmapa moet er in het Centrum nog van allerlei gebeuren, wat niet meer alleen provisorisch kan zijn. Ten gevolge hiervan worstelt men met grote financiële problemen, waarvoor ook onze hulp is gevraagd. Het is echter zó, dat dezelfde problemen zich ook voor onszelf voordoen. De Gyalwa Karmapa Tchenno (de 16e Karmapa), die normaal in Rumtek-Sikkim verblijft, maakt een maanden-lang durende reis door het gehele westen. In oktober bezocht het gezelschap diverse groepen en centra in de V.S., welke aldaar onder leiding staan van Trungpa Rimpoche, - en misschien is deze rondreis op dit moment nog niet ten einde.
Wat voor ons Nederlanders van het hoogste belang is, is de mogelijkheid dat de Karmapa van ± 28 - 31 december in ons land zou kunnen verblijven, als gast van het Theosofisch Centrum te Huizen (en waarschijnlijk ook van de groep der Jonge Boeddhisten in Waalwijk). - Ook hier zou dan waarschijnlijk de Ceremonie met de Zwarte Hoed plaatsvinden.
Zoals u begrijpen zult, zijn de moeilijkheden allereerst van financiële aard. Vandaar het inlegvel in dit nummer, waarin het comité dat zich gevormd heeft voor de ontvangst van de Karmapa, een beroep doet op uw vrijgevigheid. Wilt u het ingelegde blad goed bestuderen? Ter nadere informatie over de secte waarvan de Karmapa het geestelijk hoofd is, hebben wij de tibetologe Drs. Constance Hoog verzocht om een artikel hierover te schrijven. Tevens treft u een stukje aan uit een in Amerika verschenen artikel, met de beschrijving van de Ceremonie met de Zwarte hoed. Helaas bereikte het ons te laat om het nog voor u te kunnen vertalen.

Tenslotte: mevrouw In 't Hout van Woerden heeft tijdens de herfstbijeenkomst ƒ 62,50 ingezameld voor bonnen voor maaltijden voor Tibetaanse kinderen. Zij betuigt de gevers hiervoor haar hartelijke dank.

HET BOEDDHISTISCH CENTRUM IN PLAIGE (FRANKRIJK)

Het bezoek dat ik daar in oktober 1974 bracht, bleek enigszins te vroeg te zijn. Het gebouw en het dagprogramma waren nog in een staat van wording. Het gebouw - een groot landhuis uit de vorige eeuw, gebouwd in de stijl van de Franse renaissance - is gelegen in een prachtig landschap, en kijkt aan de ene kant uit over het dal van de Arroux, en aan de andere kant tegen langzaam oplopende heuvels. De bewoners bestaan uit een groep Franse jongeren, die voor een deel reeds enige tijd hebben doorgebracht in andere Tibetaans-boeddhistische meditatie-centra. Zij waren druk bezig het gebouw verder in te richten en beter bewoonbaar te maken. De centrale verwarming werkte niet, de elektriciteit was nog niet volledig aangelegd. Buiten regende het constant, en in het gebouw was het zó koud, dat men het, ondanks hard meewerken, niet warm kon krijgen. Tot overmaat van ramp was de aangekondigde lama de helft van de tijd in een ander centrum, in Aix-en Provence. Deze nog betrekkelijk jonge man was toen pas één maand in Frankrijk, en sprak nog geen woord Frans. Contacten vonden plaats door middel van een studente Tibetaans, die zelf klaarblijkelijk nog moeite had met het goed overbrengen van de bedoelingen en gedachten van de vragensteller en de lama over en weer.... Over de werkelijke waarde van de persoon en van zijn aanpak kan dus weinig verteld worden: de taalbarrière was wederzijds onneembaar. Echter, gezien de ernst en de toewijding van de lama en zijn leerlingen twijfelen wij er niet aan, of hier zal een centrum ontstaan, dat leer en beoefening van het vajrayâna-boeddhisme in de versie van de Kargyutpa's met veel enthousiasme aan de Fransen zal weten voor te leggen.

Henk Dubbink.

DE KARMAPA'S

Een belangrijke tak van de Kagyüpa school in het Tibetaanse boeddhisme is de Karma-Kagyü school, waarvan het hoofd meestal wordt aangeduid als Karmapa. Deze secte gaat terug op Düsum Khyenpa, een directe leerling van Gampopa, die de belangrijkste leerling was van de bekende en geliefde Milarepa, de beroemde dichter.
Milarepa had de verlichting gezocht en gevonden, op aanwijzing van zijn leraar Marpa, in grotten hoog in de Himalaja, maar Düsum Khyenpa stichtte aan het eind van zijn lange leven (hij was in 1110 in Oost-Tibet geboren) het klooster Tshurphu ten westen van Lhasa, in Centraal Tibet. Dit nam niet weg, dat de betrekkingen met Oost-Tibet, waar ook kloosters gesticht werden in die tijd, zorgvuldig onderhouden werden. De Situ Rinpoche uit Pepung in Oost-Tibet is een van de leraren van de tegenwoordige Karmapa, die Tshurphu als zijn zetel had.
De incarnatie-linie van de Karmapa's gaat terug tot op Düsum Khyenpa, en is daarmee veel ouder dan die van de Dalai Lama's. Zij zijn de eersten die dit begrip in Tibet hanteerden. In de linie vóór Milarepa liggen Marpa, Naropa en Tilopa; deze laatste twee waren Indiërs uit de yogi-serie van de z.g. "84 Mahasiddha's" en zij waren onder meer bekend om hun vermogen, het bewustzijn van een oud, afgelegd lichaam over te brengen op een nieuw, zodat men kan aannemen dat de incarnatie-techniek uit India stamt.
Wij hebben nu de XVIe Karmapa, Rangdjung Rigpei Dordje. Alle Karmapa's laten vóór hun dood weten waar zij zich weer zullen incarneren en wanneer; zij schrijven dit in een verzegelde brief, die een jaar na hun dood wordt opengemaakt, zodat er naar de nieuwe incarnatie dus niet hoeft te worden gezocht zoals naar een Dalai Lama.

Meestal houden zij zich verre van de politiek, maar soms hebben zij toch veel invloed uitgeoefend. De opvolger van Düsum Khyenpa als hoofd van de Karma-Kagyütak was Karma Pakshi, bekend als leraar van Kubilai, de eerste keizer van de Mongolendynastie in China (1260-1368).

De Mongoolse Grootkhans waren geïnteresseerd in godsdienstige zaken; ze hadden de gewoonte om vertegenwoordigers van verschillende religies - Nestoriaanse christenen, boeddhisten, mohammedanen, taoisten - disputen te laten houden, hoewel zij zelf aan hun Mongoolse sjamanisme vasthielden. Zo werd Karma Pakshi ook uitgenodigd. Hij was een tijd lang zelf de leraar van Kubilai, maar hij werd toch overvleugeld door de Sakyapa's in de persoon van de jonge lama Phagpa, die Kubilai en daarmee zijn hele hof tot het boeddhisme bekeerde. Uit dank benoemde Kubilai hem tot vicekoning over de vazalstaat Tibet. Van deze bijzondere positie hebben de Sakyapa's ruim een eeuw kunnen profiteren, tot aan de val van de dynastie in China.
Ondertussen was er een tweede tak van de school opgekomen, de Rode Hoeden, dit in tegenstelling tot de oudere tak die de Zwarthoeden wordt genoemd. Een tijd lang waren deze zo in de publieke belangstelling, vooral in de 18e eeuw, toen China zijn invloed uitbreidde over Tibet en de Engelsen ook probeerden er een voet aan de grond te krijgen, dat deze benaming Rode Hoeden in het westen nog altijd wel gebruikt wordt voor alle niet gereformeerde, oude scholen. Na de dood van de negende Roodhoed-Karmapa verbood de toenmalige Dalai Lama om naar zijn opvolger te zoeken, zodat de linie uitstierf, maar ik heb gehoord dat er nu weer een jonge Zha-mar (Roodhoed) Rinpoche bij Karmapa wordt opgevoed.
De Zwarthoed Karmapa's hebben zich de laatste eeuwen minder dan de Dalai Lama's met de politiek moeten bezig houden; zij hebben een leven geleid dat voornamelijk aan het heil van de andere stervelingen was gewijd. Daardoor werden zij ook weinig bekend, want het leven van veel belangrijke geestelijke leiders staat terzijde van het felle licht van de publiciteit.
Geheel in overeenstemming met de magische en mystieke gaven die andere Karmapa's ook bezaten en die een natuurlijk gevolg zijn van hoge gevorderdheid in meditatie, heeft deze nu levende Karmapa (die omstreeks 1927 in Oost-Tibet geboren is) door zijn helderziendheid vooraf kennis gekregen van de grote rampen die zich over Tibet hebben voltrokken en is hij met zijn hele klooster (mensen, voorwerpen, bibliotheek, drukplanken) - ruimschoots van te voren de bergen overge-

trokken naar Sikkim, waar hij nu een klooster heeft in Rumtek.
Het is een merkwaardige zaak dat tegenwoordig vele Groot-Lama's zich naar het westen begeven. Men zegt dat er een voorspelling van de Boeddha is, dat de Dharma naar het westen zal gaan. Misschien zoeken zij hier meer aanhang, nu veel jonge Tibetanen meer in de westerse technocultuur geïnteresseerd zijn dan in het onderzoeken van hun eigen mentale processen. Een andere reden kan zijn, dat zij zich niet helemaal happy voelen in India; de Chinezen zitten bovendien vlakbij.

Zo was in augustus van dit jaar Kalu Rinpoche, de voornaamste leraar van de Karma-Kagyü, met zes monniken in Samye Ling, het Tibetaanse studiecentrum ten zuidoosten van Glasgow. Het is een oud landgoed midden in de stille heuvels van de Schotse Laaglanden, vijftien mijl van de dichtstbijzijnde stadjes verwijderd. Er loopt alleen een schoolbus langs, maar in de vakanties ook die niet. Het centrum staat onder leiding van Akong Rinpoche. Evenals Karmapa is hij een leerling van Kalu.
Elke ochtend reciteerden Kalu en de monniken de puja voor Tara, en 's avonds voor Mahakala. Op gezette momenten vielen de monniken in met een orkest dat bestond uit twee trompetten, twee lange op de grond rustende uitschuifbare hoorns, grote en kleine bekkens en een trom. Kalu hanteerde de dorje en de bel.'s Middags gaf hij van half vijf tot zes college, dat in het Engels werd vertaald. Opeengepakt zaten wij op kussentjes op de grond. Ook waren er twee maal per week speciale rituelen, en bovendien voerde hij persoonlijke gesprekken met wie dat aanvroeg.
Een keer voerden wij allen een speciale Lang-Leven-Puja voor Kalu uit, om hem te danken voor wat wij van hem hadden ontvangen; de tekst van het bij die gelegenheid gereciteerde gedicht was van Karmapa.

En nu gaat Karmapa waarschijnlijk ook naar Nederland komen, op uitnodiging van een daartoe gevormd comité. Ook wij kunnen dan profiteren van ons goede karma, dat ons in de gelegenheid stelt om kennis te maken met een zo uitzonderlijk man.

Constance Hoog.

THE CEREMONY OF THE BLACK CROWN

(zie "Boeddh. Activiteiten", pag. 3.)

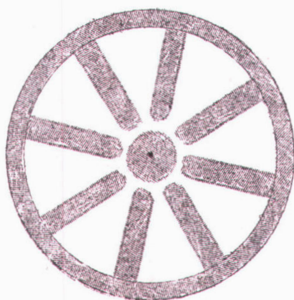
His Holiness the Gyalwa Karmapa sits on an elevated throne. He is wearing a hat other than the Black Crown, usually the meditation hat of Gampopa. He is surrounded by his monks and, beyond them, the audience. The monks begin to chant. In what they chant and do, they represent the entire gathering in a prolonged request that Karmapa assume his transcendental form of Avalokiteshvara, the bodhisattva of compassion.

First, addressing Karmapa as Tusum Khyenpa, the manifestation of Avalokiteshavara, they invoke the presence of the Karmapa lineage. Then, as a metal disc with rice on it, a symbolic offering is made of the entire universe as a mandala. Then the action of invocation takes the form of the traditional 7-fold service. First is a prostration expressing devotion to Karmapa-Avalokiteshvara. Offerings are made symbolizing the body, speech and mind of the supplicants. Acknowledgement of misguidedness and imperfection is made with a sense of surrendering to the higher wisdom becoming present. There is praise and adoration of the Buddha-activity of Avalokiteshvara. A request is made that Karmapa-Avalokiteshvara turn the wheel of dharma, making the teachings manifest. There is a further request that he remain in the world and not die. The sevenfold service is ended by dedicating the benefits of the activities of the participants to all sentient beings.

In response to the supplication, His Holiness removes his hat and repeats the "Om mani padme hum" mantra while telling his crystal rosary. At this time, he is opening himself and preparing to enter wholly and completely into his manifestation as Avalokiteshvara, totally awakened and radiating the energy of compassion. In relation to the meeting of minds which can take place in this ceremony, the audience cannot remain passive. Having made a gift offering to begin with, having participated in the surrendering and opening of the invocation and sevenfold service, the ground is now fully prepared for a process of free exchange. As His Holiness repeats the "mani" mantra, the audience

should be fully attentive to him and permit its awareness to merge with his. Having completed one hundred repetitions of the mantra, His Holiness places the Black Crown on his head. This completes the link with his transcendal aspect and with the audience. His Holiness then removes the Crown and the ceremony is terminated by the chanting of the monks, dedicating the benefits arising from the ceremony to all sentient beings and asking for long life for His Holiness.

It should be clearly understood that the offering already made by you is an essential part of this ceremony. Giving something of value expresses surrender of one's possessive or materialistic outlook. Through the sevenfold service, giving becomes surrender, surrender devotion and devotion a medium of communication. One's gift, then, is the step which initiates the link between oneself and the lineage.

BOEDDHISME IN ONS DAGELIJKS LEVEN

(Ingezonden reactie op het gesprek tijdens de herfstbijeenkomst)

Ik vind het jammer dat, na de twee schitterende lezingen, waarvan we dit najaars-weekend mochten genieten, het laatste programmapunt een andere kant opging dan ik eigenlijk verwacht had. Thuisgekomen heb ik eens rustig overdacht wàt ik dan eigenlijk wèl verwacht had. Ik had het zinnetje: "Boeddhisme ins ons dagelijks leven" vanaf het eerste moment opgevat als een vraag: Wat doe jij nu eigenlijk met dat boeddhisme in jouw dagelijks leven?
Want ik ben me niet gaan interesseren voor boeddhisme omdat ik religie zoek of voor studiedoeleinden, maar omdat ik een andere manier van leven wilde ontdekken dan ons door opvoeding en maatschappij opgedrongen wordt. Ik had daarom eigenlijk meer een rondvraag verwacht, waarbij verschillende mensen zouden vertellen hoe ze de boeddhistische filosofie in hun dagelijks leven kunnen verwezenlijken. De lezing van Erik Bruijn bevatte op dit gebied al een sleutelzinnetje: "Het is niet, doen waar je zin in hebt, maar zin hebben in wat je doet" en ook: "Boeddhisme is eigenlijk intolerant."
Maar we moeten niet denken dat het boeddhisme aanwijzingen geeft hoe we de wereld kunnen hervormen; integendeel, het leert ons: Begin bij jezelf.
Bekijken we echter allerlei sociale z.g. "problemen", zoals het abortusvraagstuk, vanuit de kennis die we in boeddhistische geschriften hebben opgedaan, dan is er steeds maar één antwoord voor alles te vinden, nl. mentaliteitsverandering of, in boeddhistische termen: "het juiste inzicht". Dit is de eerste schrede op het achtvoudige pad en als we deze weg maar een piepklein eindje zijn op gegaan, dan zien we dat de dingen die ons vroeger zo dwars zaten gedeeltelijk helemaal geen problemen zijn, of dat we ze althans in ons eigen leven zelf wel kunnen oplossen, zonder de maatschappij als zondebok te gebruiken. Als illustratie een verhaaltje uit "the Iron Flute", 100 Zen Koan: "Yüeh-shan lost het probleem van een monnik op":

Na een lezing, die Yüeh-shan op een morgen voor de monniken had gehouden, werd hij door een der monniken benaderd. Deze zei: "Ik heb een probleem, wilt U het voor mij oplossen?" "Ik zal het bij de volgende lezing voor je oplossen," zei Yüeh-shan. Die avond, toen al de monniken bij elkaar kwamen in de grote hal, riep Yüeh-shan luid: "Die monnik, die me vanmorgen vertelde dat hij een probleem had, moet onmiddellijk hier komen". Zodra de monnik naar voren kwam, verliet de meester zijn stoel en pakte de monnik ruw beet. "Kijk eens naar deze knaap, monniken, hij heeft een probleem!" zei hij. Toen duwde hij de monnik opzij en verliet de zaal zonder zijn avondtoespraak te houden.

Het commentaar van Nyogen hierop luidt:
"Wat een rijstzak! Wat een prachtige lezing! Ik vraag me af hoeveel monniken dàt hebben begrepen?
Enige tijd geleden kwam er een priester uit Japan bij mij op bezoek in deze Zendo. "Wat is Zen", vroeg hij. Ik legde mijn vingers tegen mijn lippen en fluisterde: "We spreken niet in de meditatie-ruimte". Toen hij me volgde in de bibliotheek, wilde hij me dezelfde vraag stellen, dus ik legde weer mijn vinger tegen mijn lippen en zei: "Hier lezen we boeken in stilte." Toen we bij de keuken kwamen gaf ik hem niet de tijd om een vraag te stellen, maar zei: "We koken hier zonder een woord en eten zonder spreken". Toen ik de deur opende en zijn hand schudde hijgde hij: "Wat is Zen?" - en ging heen."

Hiermee is natuurlijk geen antwoord gegeven op zoiets als het abortusvraagstuk. Maar in werkelijkheid is dit het vraagstuk helemaal niet. Wat wil je in een maatschappij met een enorme reclame voor sex, met een vooroordeel dat er iets mankeert aan degenen die alleen zijn. Daar hoort abortus onverbrekelijk bij. Maar de maatschappij gaat van een verkeerd standpunt uit. Nog sterker: Het uitgaan van een standpunt is op zichzelf verkeerd, omdat dat een benoemen of fixeren van iets bewegends is.
De enige oplossing is om tot een nulpunt terug te gaan en een geheel andere zienswijze op te bouwen. En dit is niet: Het vinden van een nieuwe Waarheid. Want er is helemaal geen waarheid die gevonden kan worden.

Ieder denkbeeld dat we in onze gedachten opbouwen, is alleen maar een denkbeeld, het is op zijn gunstigst één aspect van een werkelijkheid die met ons gebrekkig denkvermogen niet te omvatten is.
Als ik nu tenslotte de vraag zou moeten beantwoorden: Wat doe jij met het boeddhisme in jouw dagelijks leven? dan moet ik die vraag voorlopig geheel op negatieve wijze beantwoorden, nl.: Allereerst proberen om van anderen af te blijven, niet te trachten hun problemen op te lossen, niet ze hun vermeende fouten onder hun neus wrijven of vergelden (let wel dat ik zeg: proberen!). Proberen niet de frustraties van mijn ego naar buiten te projecteren en zodoende allerlei te willen en te verwachten van anderen. Kun je het negatieve los laten, dan komt het positieve vanzelf, - althans, dat is het enige "geloof" dat ik heb. Misschien heb ik nog een zeer onjuiste zienswijze? Men neme het voor wat het waard is.

Carla Doing-
Huis in 't Veld.

(Noot van de redactie:

In de inleiding zijn, naast andere zaken, speciale sociale problemen wel als mogelijk thema genoemd, maar in het gesprek zijn ze nauwelijks aangeroerd - wat anderen juist weer betreurden!
Maar juist deze veelheid van mogelijke reacties en van facetten maakt het onderwerp o.i. zo de moeite waard. Gaarne zien wij nog méér ev. kopij hierover tegemoet!)

B O E K E N

Wij ontvingen een verzorgd uitgegeven boekje, "Vipassanâ Meditatie" geschreven door Bruno Mertens, de initiatiefnemer tot de Tidorp-Stichting.
Het is een uit diepe ernst en oprechtheid geschreven boekje. De mentaliteit en de ideeën die de grondslag vormen van dit denken en beleven, zijn zuiver en meermalen vinden we een aanzet die inspireert tot eigen verder-denken en streven naar grotere verheldering van het eigen begrip. Het is zeker een boekje, dat het "terrein" der meditatie weer eens vanuit een andere hoek en vanuit persoonlijke ervaring belicht. Men kan het boekje aanvragen bij de schrijver, Bruno Mertens, Zuidzijde 72a, Bodegraven. Behalve in het Nederlands is het ook in het Engels verkrijgbaar. Kosten ƒ 7,50.

KORT OVERZICHT TIJDSCHRIFTEN

Yâna, "Buddhistisches Haus Georg Grimm", 8819 Utting a.A. Sept./okt. 1974. Belangrijke beschouwingen zijn van Max Hoppe (Dhammapâlo), "Persönlichkeitsgestaltung und Befreiung" en van Klaus Schoenwerth, "Beitrag zu Fragen über buddhistische Kindererziehung". - Max Hoppe beklemtoont o.m. de geheel andere houding die de westerse filosofie doorgaans heeft ingenomen tegenover de levende natuur, het dier b.v."Die europäischen Denker wachen darüber, dasz ihnen keine Tiere in der Ethik herumlaufen". Alleen de mens en het menselijk bewustzijn zijn belangrijk.
Dit brengt Max Hoppe tot o.a. de volgende vergelijkende opmerkingen over het boeddhisme:

"Auch in der Buddha-Lehre gewinnt Menschentum eine einmalige Bedeutung, auch hier ist der vollausgebildete menschliche Intellekt gefragt, allerdings nur der Intellekt hinter dem das Bedürfnis steht, den Berg zu besteigen, der nach allen Richtungen hin Sicht bietet. Er will die Dinge, die sich vor ihm ausbreiten, mit Bezug auf ihren wahren Wert zu sich selber sehen. Ihm erscheint Menschentum wie der grosze Umsteige_

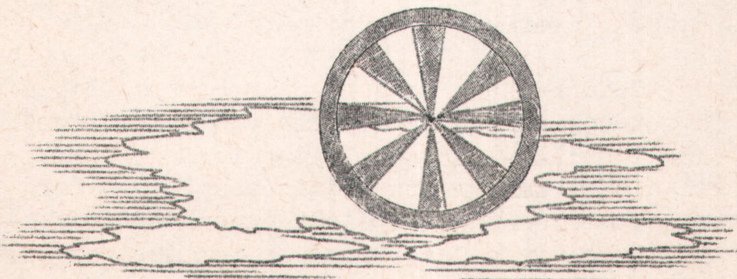
bahnhof schlechthin nach allen Richtungen. Richtig umzusteigen, darauf kommt es an."

"Auch der Vollkommen-Erwachte betont es, dasz Menschentum schwer zu erreichen ist. Wenn es aber erreicht ist, "was wäre da anderes zu tun, als recht zu handeln, in Frieden zu wandeln, Heilsames zu tun, Günstiges zu tun" (Samy.-Nik.III, 3, 5)."

Klaus Schoenwerth onderwerpt de moderne parodie van de niet-autoritaire opvoeding, de z.g. "permissiveness", aan een kritisch onderzoek. Kostelijk is daarbij ook een lang citaat uit de Politeia van Plato, dat in deze tijd geschreven zou kunnen zijn. Ter geruststelling: het tegendeel, een autoritaire opvoeding, wordt evenmin bepleit!

World Buddhism, 153/3 Dutugemunu Street, Nugegoda, Sri Lanka. - Zeker de bestudering waard zijn twee artikelen over "The Theory of Kamma in Buddhism" door Sayadaw U. Sobhana (Birma), waarvan het eerste in het april-, het tweede in het meinummer verscheen.

The MahaBodhi, 5 Heathfield Gardens, Londen W-4, U.K. (adres voor Europa). - Het februari-nummer bevat een boeiende variatie aan artikelen; o.i. echter geen van dergelijke kwaliteit dat wij het hier afzonderlijk zouden willen noemen.

Uit: H[illegible] Fortmann, HINDOES EN BOEDDHISTEN ([illegible]boboeken Bilthoven)

..... Er is nog een reden waarom het boeddhisme in het Westen de aandacht verdient. Het heeft de laatste halve eeuw een groeiende aantrekkingskracht op de Europese en Amerikaanse geest.De meeste westerse landen hebben thans wel een boeddhistische vereniging welke haar adepten heeft onder mensen die in het traditionele christendom geen bevrediging meer konden vinden.
Wat hen trekt is de systematische zorg voor de gezondheid van de geest, het nuchtere "wetenschappelijke" karakter van de leer, het beroep op een voor iedereen toegankelijke ervaring, die het geloof overbodig maakt, en de zekerheid dat ieder mens tenslotte zelf zijn heil moet bewerken.
Enkele grondbegrippen van het boeddhisme zijn: anatta, of de ontkenning van een onsterflijke ziel, het karma (of kamma), de wedergeboorte, het nirvana (nibbana) en de meditatie.
Niets is blijvend. Achter de verschijnselen staat geen zelfstandigheid die er de draagster van zou zijn. Er zijn niets dan processen. Er is geen ziel die blijvend is en die zou worden herboren. Er is geen ik - al kunnen wij in het dagelijkse leven het woord "ik" niet missen. Dat er een ik zou bestaan is integendeel een gevaarlijke illusie, omdat zij de mens egoïstisch maakt. En die zelfzucht is juist de grootste bron van het lijden.
Men moet zich de wedergeboorte na de dood dan ook niet zo voorstellen als zou een onsterflijke ziel in een nieuw lichaam overgaan. Want er is geen ziel en zij kan dus ook niet worden herboren. Er is niets dan een onafgebroken keten van processen. Iedere actie roept een reactie op. Iedere daad heeft haar consequenties, niets gaat voorbij zonder een spoor na te laten. Dat is goed wetenschappelijk gedacht. Alles wordt "ingeschreven" in mijn leven, niet door een alwetende rechter, maar door het leven zelf. De dingen wreken en belonen zich zelf. Karma nu is het feit dat al onze daden, voor zover zij voortkomen uit begeerte, haat en onwetendheid, hun onverbiddelijke consequentie en uitwerking hebben. Is dat niet gebeurd vóór de dood, dan erna. Het karma kan slechts worden

doorbroken doordat wij tegenover de begeerte de "liefdevolle vriendelijkheid" plaatsen, tegenover de haat het medelijden en tegenover de onwetendheid de zelfkennis, het inzicht in wat wij doen en wat ons drijft. Alleen een leven van standvastige overwinning op de drie oervijanden: haat, begeerte en onwetendheid, kan de toestand van volmaakte vrede brengen. Dit nibbana is geen vernietiging, zoals men vaak heeft gedacht, maar een onbeschrijfelijke toestand van het hoogste geluk. De meditatie is daartoe de koninklijke weg. Want zij maakt het juiste handelen mogelijk.
Deze gebrekkige samenvatting van een aantal ten dele uiterst moeilijke begrippen is natuurlijk niet in staat iets over te dragen van de geweldige macht die het boeddhisme op een groot deel van Azië uitoefent en van de stille begeestering die het in talloze geesten wekt. De woorden die in alle conferenties in Ceylon telkens terugkwamen, zijn: happiness, onthechting, liefdevolle vriendelijkheid (loving kindness) en vooral: zie de dingen zoals ze zijn, doorbreek de onwetendheid en de waan, die u van het ware geluk afhouden.
Wat is er van de leer - de dhamma - aldus onder de grote scharen van het volk doorgedrongen? Het moet ongeveer dit zijn: de Boeddha zegt: uw ongeluk ligt in uw begeerte en haat, let op u zelf, geloof niet in mij, maar ervaar zelf dat wat ik u leerde juist is, gij zijt de meester van uw eigen geluk, heb eerbied voor het leven van ieder wezen en dring hun niet uw eigen mening op.

(pag. 172 tot 175; in verkorte versie).

SADDHARMA

is een uitgave van de Stichting Nederlands Buddhistisch Centrum

de Stichting werd opgericht op 8 november 1967

haar doelstelling is:
de studie van de beginselen van het buddhisme te bevorderen en de praktische toepassing van deze beginselen aan te moedigen

de Stichting is geen religieus genootschap maar wil helpen diegenen te verenigen – welke levensovertuiging of geloof zij ook aanhangen – die op enigerlei wijze in het buddhisme belang stellen of zich daarbij betrokken voelen

iedereen, ook organisaties of instellingen, kunnen als begunstiger aan de Stichting steun verlenen

het contact-adres van de Stichting is dat van de redactie van Saddharma; dit adres is op de eerste bladzijde van dit tijdschrift vermeld

begunstigers ontvangen regelmatig, tenminste vijf maal per jaar, de afleveringen van Saddharma
zij hebben tevens het recht deel te nemen aan de landelijke bijeenkomsten, die een- of tweemaal per jaar gehouden worden

